

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/174/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920201327
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7920201327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a členiek JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: C. V., L.. XX.XX.XXXX, J. P. XXXX/X, P., zast.: JUDr. Andrej Molnár, advokát, so sídlom Majlátha 2518/14, Kráľovský Chlmec, proti žalovanej: T. V., L.. XX.XX.XXXX, J. P. XXXX/X, P., zast.: ADVOKÁT FUTÓ s.r.o., so sídlom L. Svobodu, 2412/8, Trebišov, o zaplatenie 26.150 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 14. júla 2021 č.k. 4C/31/2020-200, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 26.150 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 5.2.2020 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II.). Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 26.150 Eur spolu s úrokmi z omeškania z titulu vyplatenia polovice hodnoty členského podielu v bytovom družstve.

2. Vec právne posúdil podľa § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 4, § 705 ods. 2 OZ, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, čl. 15 ods. 1 a 2, § 185 ods. 1, § 187 ods. 1, § 188 ods. 1 a § 191 ods. 1 a 2 CSP. Uviedol, že povinnosťou žalobcu pre úspech v spore bolo preukázať, že strany sporu ako manželia nadobudli počas manželstva členský podiel k predmetnému družstevnému bytu č. 404, bytového domu č. XXXX/X L. P. A.. E. P., evidovaný na LV č. XXXX k.ú. P., že ich manželstvo zaniklo a že zaniklo aj BSM, ktoré nebolo v zákonom stanovenej lehote vyporiadané, pričom členský podiel bol súčasťou BSM a po rozvode manželstva sa stala žalovaná výlučným nájomcom družstevného bytu, v dôsledku čoho žalobcovi vznikol nárok na vyplatenie jeho členského podielu vo výške, v akej požaduje s tým, že žalovaná mu predmetnú čiastku nevyplatila.

3. Žalobca preukázal súdu existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovanou, čo medzi stranami sporu ani nebolo sporné. Strany sporu spoločne nadobudli členský podiel k predmetnému družstevnému bytu, čo vyplýva z nájomnej zmluvy, ktorá tvorí súčasť znaleckého posudku. Taktiež žalobca preukázal súdu, že BSM strán sporu nebolo v zákonnej 3-ročnej lehote po rozvode manželstva, teda po jeho zániku vyporiadané. Právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu mal súd preukázané, že právo spoločného nájmu k družstevnému bytu strán sporu bolo zrušené a súd určil za výlučného nájomcu bytu žalovanú. Žalobca zároveň priloženým znaleckým posudkom preukázal súdu výšku jeho nároku. To, že žalovaná žalobcovi požadovaný nárok nezaplatila, samotná žalovaná ani

nepopierala. Pre úplnosť súd dodal, že niet pochýb o tom, že členský podiel k družstevnému bytu je iným majetkovým právom, ktoré môže byť predmetom vyporiadania BSM, čo žalovaná ani nepoprela. V súvislosti s tým súd poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/9/2020, z ktorého vyplýva, že členský podiel v družstve je iným majetkovým právom. Súd teda konštatuje, že žalobca si splnil svoju povinnosť tvrdenia a následne uniesol aj dôkazné bremeno.

4. Na druhej strane žalovaná svojimi argumentmi či dôkazmi nevyvrátila žalobcove tvrdenia a ním preukázané skutočnosti. Neobstoja tvrdenia žalovanej, že sa vzdala členstva v prospech syna, s ktorým bola uzavretá nájomná zmluva. Daným úkonom len preukázala, že v čase prevodu členstva bola členkou OSBD, ktorá sa stala výlučnou nájomníčkou predmetného bytu. V opačnom prípade by potrebovala zdokladovať vzdanie sa členstva zo strany žalobcu, ku ktorému evidentne zo strany žalobcu nedošlo. O tom, že žalobca sa nevzdal členstva v prospech syna svedčí aj tá skutočnosť, že nepodpísal dohodu o prevode členských práv a povinností, čo potvrdil aj v jeho výsluchu pred sudcom na pojednávaní. Tvrdenia žalovanej o dobrovoľnom vzdaní sa členstva žalobcom nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutočnosť, že žalovaná previedla bezodplatne členský podiel na syna nemá žiaden vplyv na nárok žalobcu. Súd hodnotí tento úkon žalovanej ako účelový a zastieraný s cieľom vyhnúť sa povinnosti vyplatiť žalobcovi hodnotu jeho členského podielu a takéto konanie žalovanej nepožíva právnu ochranu. Neobstojí ani námietka žalovanej, ktorou spochybňuje hodnotu členského podielu určenou znaleckým posudkom. V prvom rade je potrebné uviesť to, že anuita nehraje rolu pri prevode členského podielu v družstve, s ktorým je spojený aj nájom, lebo daná položka môže byť zohľadnená len pri predaji bytu do vlastníctva. Napokon, ak žalovanej námietka smerovala k tomuto spochybneniu, treba dodať, že znalec túto skutočnosť zohľadnil pri vypracovaní znaleckého posudku, čo vyplýva zo samotnej prílohy posudku (č.l. 57 - potvrdenie zostatku nesplateného úveru od OSBD Trebišov). Ak by aj súd mal považovať túto námietku žalovanej za relevantnú, žalobcov nárok by napokon predstavoval len nepatrne nižšiu hodnotu ako v žalobe požadoval vo výške 26.150 Eur (konkrétne o 263,39 Eur), pričom možno dôvodne predpokladať, že daná anuita, resp. zvyšok úveru vo výške 526,78 Eur je ku dňu vyhlásenia rozsudku splatená a teda hodnota členského podielu zodpovedá výške hodnoty nehnuteľnosti. Rovnako je potrebné poukázať na to, že žalovaná danú skutočnosť namieta až vo svojom poslednom podaní deň pred pojednávaním, pričom znalecký posudok jej bol doručený už spolu so žalobou. Žalovaná mala dosť času na to, aby spochybnila túto skutočnosť už skôr, ako aj to, aby predložila vlastný znalecký posudok či iný dôkaz na preukázanie jej tvrdení a vyvrátenie tvrdení žalobcu. Možno sa teda stotožniť s tvrdením žalobcu, že takéto námietka je účelová spôsobujúca zbytočne prieťahy v konaní.

5. Vzhľadom na uvedené súd konštatoval, že žalobca si splnil svoju povinnosť preukázať súdu predpoklady pre priznanie nároku, pričom žalovaná si svoju povinnosť nesplnila, nakoľko svoje tvrdenia neexistencie alebo zániku svojej povinnosti zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu nepreukázala žiadnym relevantným dôkazom. Súd ju preto zaviazal zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu. V súlade s § 517 ods. 1 a ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 Nar. vl. č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.9.2015 priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške tak, ako ich požadoval v žalobe odo dňa nasledujúceho po uplynutí 10-dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie, ktoré uplynulo 8.2.2020 zo žalovanej sumy. Výrok o trovách konania oprel o § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pretože žalobca mal v konaní plný úspech. Súčasne žalovaná v konaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP a ani súdu takéto dôvody neboli známe.

6. Proti predmetnému rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, keď mala za to, že odvolaním napadnutý rozsudok nespĺňa parametre vymedzené v § 220 CSP a ako taký je v rozpore s požiadavkou preskúmateľnosti a presvedčivosti súdnych rozhodnutí, a teda v konaní došlo k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie súdu vo veci. Dôvodila, že vo svojom vyjadrení z 13.7.2021 namietala právnu relevanciu záverov znaleckého posudku č. 7/2020 vyhotoveného znalcom W.. C. E., pričom uviedla, že: znalec na strane 4 ZP uvádza: „Všeobecnou hodnotou členského podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a podobne, znížená o nesplatenú anuitu. Okrem metódy polohovej sa táto všeobecná hodnota (tiež trhová hodnota) zisťuje porovnaním s už zrealizovanými predajmi a kúpami členských podielov (podobných bytov) v danom čase a mieste“. Z obsahu ZP časť II. vyplýva, že znalec v posudku stanovoval všeobecnú hodnotu bytu, nie však hodnotu členského podielu v družstevnom byte. Z obsahu ZP časť III. vyplýva, že podľa znalca zodpovedá všeobecná hodnota bytu všeobecnej

hodnote členského podielu v družstve, avšak z predmetného ZP jednoznačne nevyplýva, o čo znalec opiera toto svoje tvrdenie a na podklade čoho dospel k takémuto tvrdeniu. Na podklade uvedeného odvolateľka považovala záver ZP za zmätočný a nepreskúmateľný, a preto hodnotu členského podielu pre potreby súdneho konania považovala za neustálenú. Žalovaná preto svojim podaním napádala právnu relevanciu záveru znaleckého posudku v tom zmysle, že ak podľa znalca možno stotožniť všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti so všeobecnou hodnotou členského podielu, tak takýto záver v posudku mal byť výslovne uvedený a súčasne znalec mal uviesť, o čo opiera takýto svoj záver. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd sa napriek námietke žalovanej so záverom ZP stotožnil a na podklade ZP aj stanovil hodnotu sporu, ktorú svojim rozsudkom prísúdil žalobcovi. Akceptáciou záveru ZP zo strany súdu prešla na súd povinnosť vysporiadať sa s meritom jej námietky, a teda súd mal v odôvodnení rozsudku z hľadiska jeho presvedčivosti a preskúmateľnosti dať jednoznačnú a nespochybniteľnú odpoveď na otázku, prečo možno stotožniť všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti so všeobecnou hodnotou členského podielu, pričom zároveň v odôvodnení malo byť výslovne uvedené, o čo opiera súd takýto svoj záver. Súd síce v ods. 38 odôvodnenia rozsudku konštatoval, že táto námietka žalovanej neobstojí, avšak v ďalšom sa už jej námietkou nezaobera. Podľa § 220 ods. 2 CSP veta druhá vyplýva, že v odôvodnení rozsudku súd okrem iného jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, a to všetko preto, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Z uznesenia Ústavného súdu SR z 3.7.2013 sp. zn. IV. ÚS 115/03 vyplýva: „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“. Podobne z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.8.2014 sp. zn. Sžf/62/2013 tiež vyplýva, že súd starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo účastníci uviedli. Zo všetkých uvedených dôvodov navrhla odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie potvrdiť v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Bol toho názoru, že odvolanie žalovanej je účelové a nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Mal za to, že vykonaným dokazovaním súd riadne zistil skutkový stav a v súlade so zákonom rozhodol, keď žalovanú zaviazal k zaplateniu sumy 26.150 Eur s príslušenstvom, nakoľko v priebehu konania boli preukázané zákonné podmienky na priznanie nároku žalobcu voči žalovanej. Poukázal predovšetkým na to, že ešte pred podaním žaloby zástupca žalobcu vyzval žalovanú k mimosúdnejmu riešeniu sporu a spolu s touto výzvou žalovanej doručil znalecký posudok W. C. E. č. 7/2020, voči ktorému žalovaná právne relevantným spôsobom nenamietala výšku určenej hodnoty členského podielu v bytovom družstve, ktorá hodnota bola ustálená týmto znaleckým posudkom na sumu 52.300 Eur a zároveň v rámci dokazovania nepredložila žiaden právne relevantný dôkaz o tom, že znaleckým posudkom určená všeobecná hodnota členského podielu nie je objektívna a nezodpovedá trhovým podmienkam v meste Trebišov, preto námietka v odvolaní nie je právne relevantná. Znalecký posudok vychádzal zo znalosti miestnych pomerov v Trebišove, ktoré je okresným mestom a náležite objektívne v súlade so zákonom bola ustálená táto všeobecná hodnota členského podielu v OSBD Trebišov. Ani postup znalca, ani určená všeobecná hodnota podľa posudku nebola spochybnená a vyvrátená v rámci dokazovania v konaní. Súčasne sa nestotožnil s názorom žalovanej, že záver znaleckého posudku je zmätočný a nepreskúmateľný a že trhová hodnota členského podielu v konaní nebola ustálená. Predložený posudok jednoznačne a v súlade s platnými právnymi predpismi určil všeobecnú hodnotu členského podielu v OSBD Trebišov a tento dôkaz nebol žalovanou právne relevantným spôsobom spochybnený a subjektívne domnienky žalovanej nie sú postačujúce na vyvrátenie takéhoto dôkazu. V rámci dokazovania na súde žalovaná ani nespochybnila všeobecnú hodnotu členského podielu v OSBD Trebišov a poukazujúc na § 151 ods. 1 CSP je potrebné konštatovať, že žalobcom určená všeobecná hodnota bola nesporná a nebola popretá zo strany žalovanej právne relevantným spôsobom. Žalovaná nepredložila súdu iný znalecký posudok, ktorý by preukázal inú výšku všeobecnej hodnoty členského podielu. Aj z týchto dôvodov mal za to, že odvolanie žalovanej je nedôvodné. Rozsudok je riadne odôvodnený, má logickú stavbu, opiera sa o zákonné ustanovenia a subjektívna predstava žalovanej nemá oporu v zákone. Z týchto dôvodov nie je možné sa stotožniť s dôvodmi odvolania žalovanej, napadnutý rozsudok je zákonný a v konaní nedošlo k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie súdu vo veci, ako sa mylne žalovaná domnieva.

8. Odvolateľka v odvolacej replike zopakovala svoje námietky uvedené v odvolaní a záverom dodala, že ani zástupca žalobcu nezodpovedal žalovanej na otázku, v súlade s ktorými platnými právnymi predpismi možno stotožniť všeobecnú hodnotu nehnuteľností so všeobecnou hodnotou členského podielu.

9. Žalobca v nasledujúcom podaní uviedol, že žalovaná sa účelovo snaží spochybníť právny názor súdu prvej inštancie, ktorý vychádza zo zaužívanej súdnej praxe v obdobných veciach, pričom sa vôbec nechce zaoberať tým, že v konaní riadne a včas nevyužila prostriedky procesného útoku a nepoprela právne relevantným spôsobom skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne trhovej všeobecnej hodnoty členského podielu v OSBD Trebišov a nebol riadne a včas právne relevantným spôsobom spochybnený znalecký posudok W.. C. E. č. 7/2020. Preto bol toho názoru, že v rámci odvolacieho konania nie je potrebné riešiť argumentáciu žalovanej. Všeobecná - trhová hodnota členského podielu v OSBD bola stanovená cenou obvyklou a je to cena, za ktorú by bolo možné za prevod členského podielu v rozhodnej dobe a mieste dosiahnuť. Tento názor je podporený aj rozsudkom veľkého senátu občiansko-právneho kolégia NS ČR zo dňa 14.11.2002 sp. zn. 31Cdo/2428/2000 publikovanom pod č. C1528 súboru civilných rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu ČR. Žalovaná dodatočne v rámci odvolacieho konania začína svojou argumentáciou, ktorú neuplatnila v doterajšom konaní a teraz sa účelovo snaží spochybníť závery znaleckého posudku. Žalovaná mala povinnosť poprieť tvrdenia žalobcu o výške všeobecnej hodnoty členského podielu, ktorý bol prezentovaný súdnym posudkom, toto neučinila, a preto tvrdenia žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP sa považujú za nesporné.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, po nariadenom pojednávaní v zmysle § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

11. Predmetom konania je zaplatenie sumy 26.150 Eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje polovicu hodnoty členského podielu v OSBD Trebišov, s ktorým bol spojený nájom družstevného bytu č. 404 nachádzajúceho sa v bytovom dome na ul. P. Č.. X E. P..

12. Súd vo veci rozhodol tak, že žalobe vyhovel vychádzajúc z relevantných nesporných skutkových okolností, podľa ktorých:

- stranám sporu počas trvania manželstva vzniklo právo k spoločnému nájmu k predmetnému družstevnému bytu,
- manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom OS Trebišov sp. zn. 2C/226/2014 zo dňa 29.6.2015, s dátumom právoplatnosti 29.7.2015,
- rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/215/2016 zo dňa 17.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/399/2017 zo dňa 16.1.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.3.2019, bolo zrušené právo spoločného nájmu k predmetnému družstevnému bytu a žalovaná bola určená za výlučnú nájomkyňu predmetného bytu,
- medzi stranami sporu nedošlo k dohode o vyporiadaní BSM a zároveň nebola podaná ani žaloba na príslušný súd na začatie konania o vyporiadanie BSM.

13. Súd pri stanovení hodnoty členského podielu vychádzal zo znaleckého posudku č. 7/2020 vypracovaného znalcom W.. C. E., ktorý túto hodnotu stanovil na sumu 52.300 Eur.

14. Podstatou odvolania žalovanej je jej názor o tom, že napadnutý rozsudok nespĺňa parametre vymedzené v § 220 CSP a ako taký je v rozpore s požiadavkou preskúmateľnosti a presvedčivosti súdnych rozhodnutí, čím došlo k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom mala za to, že z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že podľa znalca zodpovedá všeobecná hodnota nehnuteľnosti (bytu) všeobecnej hodnote členského podielu v bytovom družstve, pričom nie je zrejmé, o čo toto svoje tvrdenie znalec opiera, čo odvolateľka namietala už v priebehu konania, avšak súd sa s touto jej námietkou v predmetnom rozsudku nevyporiadal.

15. Presvedčivosť a dostatočná odôvodnenosť rozsudku síce spadá pod jeden z odvolacích dôvodov, súdna prax ho však zaraďuje pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a nie pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, ktorý odvolateľka v odvolaní uplatnila.

16. Odhliadnuc od uvedeného, právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného v článku 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Povinnosťou súdov ako štátnych orgánov je dbať o to, aby ústavné práva subjektov zúčastnených na konaní boli riadne dodržiavané. Tým sa zároveň zabezpečuje plnenie ústavnej úlohy súdov vykonávať súdnictvo. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Preto zákon stanovuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietať konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov (porovnaj Civilný sporový poriadok, Komentáre, Števček a kolektív, Nakladateľství C.H.BECK, 2016, strana 812-813).

17. Súdna prax sa ustálila aj v závere, že za nepreskúmateľné možno považovať iba také rozhodnutie, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne súd rozhodol, prípadne ktorého výrok je vnútorne rozporný. Pod tento pojem ustálená judikatúra súdov zaraďuje i prípad, kedy nemožno rozoznať, čo je výrok a čo odôvodnenie, kto sú strany sporu a kto bol rozhodnutím zviazaný, ako i také rozhodnutie, v ktorom absentujú základné zákonné náležitosti, z ktorých nemožno zistiť, o akej veci bolo rozhodnuté alebo, ktorého výrok je v rozpore s odôvodnením, ktoré neobsahuje vôbec právne závery vyplývajúce z rozhodných skutkových okolností alebo ktorého dôvody nie sú vo vzťahu k výroku jednoznačné. Súdna prax je jednotná aj v úsudku, že nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku skutkových dôvodov, nie na dielčích nedostatkoch odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Musí sa pritom jednať o vady skutkových zistení, o ktoré súd opiera svoje rozhodovacie dôvody. Za také vady možno považovať iba prípady, kedy súd oprel rozhodovacie dôvody o skutočnosti v spore nezisťované, prípadne zistené v rozpore so zákonom, prípadne, kedy nie je zrejmé, či vôbec nejaké dôkazy boli v konaní vykonané. Nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov je tiež také rozhodnutie, z ktorého odôvodnenia nie je zrejmé, prečo nepovažoval za dôvodnú právnu argumentáciu strany sporu v žalobe a prečo považuje žalobné námietky sporovej strany za mylné alebo vyvrátené, najmä vtedy, ak ide právnu argumentáciu, na ktorej je postavený základ žaloby.

18. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva súčasne nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu, iba skutočnosť, že žalobca, či žalovaný, sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňujú, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia (porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS188/06).

19. V odvolaní namietané, že súd nedal ani v rozsudku žalovanej odpovedí na otázku, prečo možno stotožniť všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti so všeobecnou hodnotou členského podielu, si podľa názoru odvolacieho súdu vyžiadalo nariadiť vo veci odvolacie pojednávanie, na ktorom odvolací súd zopakoval dokazovanie o znalecký posudok, ktorý bol súčasťou spisu, z ktorého súčasne súd vychádzal pri stanovení konkrétnej hodnoty členského podielu.

20. Odvolací súd zistil, že zo znaleckého posudku č. 7/2020 vypracovaného znalcom W. C. E. vyplýva, že predmetný znalecký posudok bol vypracovaný na základe objednávky zadávateľa Advokátskej kancelárie JUDr. Andreja Molnára zo dňa 10.12.2019 vo veci zistenia všeobecnej hodnoty členského podielu v OSBD Trebišov, s ktorým je spojený nájom predmetného družstevného bytu, keď znalec na str. 4 posudku konštatoval, že všeobecnou hodnotou členského podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť členské právo a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a podobne znížená o nesplatenú anuitu. Z posudku vyplýva, že znalec pri stanovení všeobecnej hodnoty členského podielu použil jednak metódu polohovej diferenciácie a jednak porovnávaciu metódu, keď znalec konštatoval, že okrem metódy polohovej sa táto všeobecná hodnota (tiež trhovú hodnotu) zisťuje porovnaním s už zrealizovanými predajmi a kúpami členských podielov (podobných bytov) v danom čase a mieste. V rámci metódy polohovej diferenciácie znalec stanovil všeobecnú hodnotu bytu na sumu 52.858,03 Eur s podrobným popisom predmetného bytu a v rámci porovnávacjej metódy určil hodnotu vo výške 52.623 Eur. Pri porovnávacjej metóde uviedol, že

pri používaní metódy porovnávania na webových realitných portáloch online vyhľadávaním zistil ponuku troch bytov v meste Trebišov v osobnom vlastníctve, ktorých popis je uvedený. Zo str. 15 posudku vyplýva, že v rámci výberu vhodnej metódy vybral metódu polohovej diferenciacie z dôvodu, že v okolí nezistil reálny predaj porovnateľných bytov. Pri výpočte porovnávacou metódou vychádzal iba z predpokladaných prevodov bytov na základe poznatkov z realitného trhu, pričom výsledok oboch metód je takmer porovnateľný. Na základe toho všeobecnú hodnotu členského podielu v OSBD Trebišov, s ktorým je spojený nájom predmetného bytu, určil na sumu 52.300 Eur, keď zo všeobecnej hodnoty 52.858,03 Eur odpočítal nesplatenú anuitu 526,78 Eur.

21. Odvolací súd zdôrazňuje, že trhová cena veci či práva je ekvivalent, za ktorý možno získať vec či právo rovnakej kvality a kvantity do svojej dispozície, lebo predstavuje hodnotu, v ktorej sa ponúka a dopyt stretnú. Členstvo v bytovom družstve, na rozdiel od iných typov družstiev, má konkrétny obsah v tom smere, že práva a povinnosti člena sú spojené s jednotlivým, presne špecifikovaným bytom. Pokiaľ sa členské práva a povinnosti prevádzajú (alebo prechádzajú), prevádza sa (prechádza) vo svojej podstate právo dispozície ku konkrétnemu bytu, ktorý však zostáva vo vlastníctve družstva, voči ktorému má i nový člen povinnosti. Vzhľadom na to možno za všeobecnú cenu členského podielu v bytovom družstve pokladať cenu, za ktorú je možné v konkrétnom čase a mieste nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, vybavenia, polohy a podobne (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2000).

22. Výška hodnoty (ceny) členského podielu sa spravidla zisťuje porovnaním s už realizovanými prevodmi členských podielov v danom mieste a čase. Môže však nastať situácia, že uvedené nie je možné v danom mieste a čase dohľadať, čo ale neznamená, žeby členský podiel nemal žiadnu cenu alebo žeby túto nebolo možné určiť.

23. V predmetnej veci žalobcu ťažilo preukázať konkrétnu výšku hodnoty členského podielu a žalobca si túto povinnosť splnil v konaní predložením súkromného znaleckého posudku. Odvolací súd zistil, že znalec pri stanovení tejto ceny v okolí nezistil reálny predaj porovnateľných bytov, pretože pri použití metódy porovnávania zistil iba ponuku bytov v meste Trebišov v osobnom vlastníctve. Na základe toho potom znalec pri výpočte porovnávacou metódou vychádzal iba z predpokladaných prevodov bytov na základe poznatkov z realitného trhu a súčasne porovnaním s polohovou metódou zistil, že výsledok oboch metód je takmer porovnateľný. Práve to bol dôvod, pre ktorý znalec vychádzal pri stanovení všeobecnej hodnoty členského podielu z výšky, ktorá v prejednávanom prípade súčasne zodpovedá všeobecnej hodnote bytu.

24. Súd prvej inštancie vyhovel predmetnej žalobe a výšku požadovanej polovice hodnoty členského podielu určil práve na základe predmetného znaleckého posudku. Je potrebné podotknúť, že odvolateľka nielenže nerozporuje základ nároku a ani stanovenie výšky tohto nároku, čo vyplýva tiež z prednesu jej zástupkyne vyjadrenom v rámci záverečnej reči na uskutočnenom odvolacom pojednávaní, ale aj nedôvodne v odvolaní namieta, že súd sa nevysporiadal s jej námietkou, prečo možno stotožniť všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti so všeobecnou hodnotou členského podielu, pokiaľ súd prvej inštancie v bode 38. odôvodnenia svojho rozsudku o.i. konštatuje, že hodnota členského podielu zodpovedá výške hodnoty nehnuteľnosti, ktorý záver plne korešponduje s bodom 23. tohto rozsudku.

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v plnom rozsahu.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).